

Rotlle núm. 26/04
Causa núm. 215-1/03

A U T E

Andorra la Vella, a onze de novembre de l'any dos mil quatre.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts va dictar Sentència en data 30 d'abril de 2004 amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem a l'acusat A.M.F. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delict major de violació, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència, a la pena de SET ANYS DE PRESÓ FERMA, i al pagament de les despeses processals causades.

Condemnem, tanmateix, a l'acusat A.M.F. a indemnitzar a S.G.P. en la suma de 1.273,32 euros més en la quantitat que es fixi en execució de sentència pel trastorn per estrès posttraumàtic patit a conseqüència dels fets d'auto.

II.-RESULTANT: Que per sentència de 27 de setembre de 2004 el Tribunal Superior de Justícia va decidir:
- Desestimar els recursos interposats per A.M.F. i per S.G.P.; Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 30 d'abril de 2004 en la causa núm. 215-1/03;- Condemnar A.M.F. al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

III.-RESULTANT: Que la defensa d'A.M.F. formula un incident de nul·litat d'actuacions de la sentència notificada el dia 4 d'octubre de 2004, entendre que la mateixa ha vulnerat el dret a la jurisdicció de l'art. 10 de la Constitució. Demana que es vulgui anul·lar i

retroteure les actuacions al moment anterior al debat de la Sala "per tal que ulteriorment dictin la corresponent sentència en els termes demanats per aquesta part".

Pretén que la sentència no ha valorat correctament les proves no donant el mateix valor a les proves que eren de càrrec com a les que eren de descàrrec.

Així reprotxa a la sentència d'haver considerat que l'estat d'embriaguesa de S.G.P. no implica el consentiment de relacions sexuals; de no haver tingut en compte l'absència de signes de violència, les mentides de la víctima, la seva iniciativa a anar a l'habitació del processat.

Considera que el tractament psiquiàtric seguit per la víctima posava en dubte la seva credibilitat.

Constata que en el curs de la vista oral no es van escoltar els testimonis les declaracions dels quals figuren al sumari.

En definitiva qualifica molt clarament la sentència d'aquesta Sala Penal d'arbitrària i parcial.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal demana la desestimació de l'incident de nul·litat, en no observar-se de la sentència dictada per aquesta Sala les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció denunciades.

V. -RESULTANT: Que també s'oposa a l'incident de nul·litat la Lletrada M.B.T., advocada de S.G.P.. Sosté que la sentència ha valorat correctament les proves i que no s'ha produït una lesió al dret a la jurisdicció.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que el dret a la jurisdicció, la vulneració del qual esta prevista per l'article 18 bis de la Llei Transitòria de Procediments Judicials és el dret per tot justiciable de beneficiar-se d'un procés degut substanciat per un Tribunal imparcial, predeterminat per la Llei i d'una decisió fonamentada en dret (art. 10 de la Constitució).

Que el dret a la jurisdicció no comporta el dret per part del justiciable a obtenir una decisió conforme a les seves pretensions, tant com és temerari qualificar d'arbitrari i de parcial un Tribunal que no ha valorat les proves en el sentit que convindria al processat.

Finalment i per aquestes raons, l'article 18 bis de la llei no instaura un tercer grau de jurisdicció.

II.- CONSIDERANT: Que la sentència impugnada, inclou motius, als termes dels quals són enumerades i avaluades el conjunt de les proves recollides, siguin a càrrec o a descàrrec, i exposades les raons que han comportat la convicció del Tribunal.

Que les regles del procediment destinades a garantir els drets de la defensa han estat respectades.

En aquestes condicions l'incident de nul·litat no pot ser admès.

Vist la legislació vigent,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

ACORDA

1.- No donar lloc a la demanda d'incident de nul·litat interposada per A.M.F..

2.- Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

3.- Notificar la present resolució a les parts interessades i al Tribunal de Corts als efectes oportuns.

Així ho acorden, manen i signen els Magistrats de Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en dono fe.